

Čís. 10984.

Proti vůli klientově nemá advokát právo na vydání hotovosti složené k soudu podle § 19 adv. řádu, i když prokázal pravost a výši své pohledávky. Své zákonné právo zástavní může uplatnit jen podle předpisů exekučního řádu.

(Rozh. ze dne 17. září 1931, R I 617/31.)

Soud první stolice zamítl návrh advokáta, by mu byly k úhradě jeho útratové pohledávky vydány peníze, jež složil pro stranu na soudě, ježto strana s tím nesouhlasila. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Stížnost nebyla shledána opodstatněnou. Podle § 19 čtvrtý odstavec adv. řádu má advokát pro svou útratovou pohledávku proti své straně zákonné zástavní právo na peníze složené v případě sporu po rozumu § 19 třetí odstavec adv. řádu. Složení peněz na soudě advokátem jest předpokladem nabytí zákonného zástavního práva pro útratovou pohledávku, neboť jen tím získá zákonného zástavního práva. Ale to je také vše. Jiného práva, zejména práva ze složené pohledávky nenabude, neboť v tom směru řečený předpis advokátního řádu nic neustanovuje. Okolnost, zda pohledávka složitele jest právoplatně určena čili nic, jest pro nabytí zástavního práva bezvýznamnou, ježto se ho nabývá složením peněz na soudě, a pro realizaci nabytého zástavního práva má jen ten význam, že jest tu exekuční titul, na jehož základě lze zákonné zástavní právo přeměnit v exekuční zástavní právo. Nemusí tudíž, jak stěžovatel mylně uvádí, znovu pořadem práva nastupovati proti svému odpůrci s vydáním peněz nesouhlasícímu, nýbrž, chce-li své zástavní právo realizovati, musí postupovati podle všeobecných právních norem o realizaci pohledávek požívajících zástavního práva.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Správně uvádí stěžovatel, že jde o věc mimosporného řízení, ale neprávem uplatňuje důvod zřejmého rozporu rozhodnutí se zákonem podle § 16 nesp. ř. čís. 208/1854 ř. z. Stěžovatel zastává názor, že podle zvláštní normy § 19 adv. ř. stačí, prokáže-li advokát správnost a výši své palmární a expensní pohledávky, že tím jest vyhověno všem zákonným formalitám, že po tomto průkazu jest soud povinen vydati advokátovi složenou hotovost a že není již třeba exekučních úkonů. Stěžovateli nelze přisvědčiti, naopak jest souhlasiti s důvody napadeného usnesení, které jsou v podstatě správné. Nejvyšší soud zevrubně vyložil již v rozhodnutí čís. 8483 sb. n. s. podstatu předpisu § 19 adv. ř. Přijal-li advokát pro svého klienta hotovost, byl by povinen mu ji vydati (§§ 961 a 1009 obč. zák.). Tím však by mu mohlo vzejíti nebezpečení pro uspokojení jeho palmární a expensní pohledávky proti klientovi a proto

mu dává zákon právo, by v případě, že klient popře správnost a výši jeho pohledávky, složil »ke svému krytí« hotovost na soudě, ale ukládá mu za povinnost, by dokázal správnost a výši své pohledávky. Teprve na složené hotovosti přísluší advokátovi zákonné právo zástavní, ale jen to a nic více. Toto zástavní právo může proti vůli svého klienta, dlužníka, uskutečniti (realisovati) jen podle předpisů soudního — nyní exekučního — řádu, jak praví § 461 obč. zák. K tomu jest ovšem třeba, by byla správnost a výše jeho pohledávky stanovena exekučním titulem. To měl také na mysli předpis třetího odstavce § 19 adv. ř., ukládající advokátovi za povinnost, by prokázal správnost a výši své pohledávky. Ježto v souzeném případě dlužnice i po svém odsouzení odepřela souhlas k vydání deposita advokátovi, právem nižší soudy jeho žádosti nevyhověly.

Čís. 10985.

Delegací nelze přenést na jiný soud jen jednotlivý vyšetřovací úkon. Má-li býti proveden vyšetřovací úkon v obvodu jiného soudu, jest se na tento soud obrátiti s dožádáním o právní pomoc.

(Rozh. ze dne 17. září 1931, R I 731/31.)

V řízení o zbavení svéprávnosti Františka Š-a, bydlícího v obvodu okresního soudu v Křivoklátě ustanovil vrchní soud v Praze k návrhu okresního soudu v Křivoklátě z důvodu vhodnosti k vyšetření duševního stavu Františka Š-a dvěma soudními znalci psychiatry na místo okresního soudu v Křivoklátě okresní soud civilní pro vnitřní Prahu v Praze.

Nejvyšší soud změnil napadené usnesení a zamítl návrh okresního soudu v Křivoklátě na delegaci.

Důvody:

Vrchní soud delegoval podle návrhu okresního soudu v Křivoklátě z důvodů vhodnosti podle § 31 j. n. okresní soud civilní pro vnitřní Prahu k vyšetření duševního stavu Františka Š-a dvěma soudními znalci psychiatry. Důvody, jimiž František Š. v dovolací stížnosti toto usnesení napadá, by ovšem k jeho změně nestačily, neboť otázka, zda jest důkaz znalci psychiatry nutný (§§ 33/1 a 18/3 řádu o zbavení svéprávnosti), dotýká se věci samé, nikoli delegace, a byla ostatně již také pravoplatně rozhodnuta; ani vhodnost provedení důkazu na místě, kde mají psychiatři své sídlo, nelze důvodně popírati, protože by se tím ušetřily nepoměrné náklady; doba žní, na niž se stěžovatel dovolává, již minula; návrh mohl podle § 31 j. n. učiniti i soud dosud příslušný a do věci může se zasvětit také jiný soud. Ale přes to nemůže napadené usnesení obstáti. Delegace záleží v tom, že soud vyšší stolice odnímá v určité věci příslušnost soudu dosud příslušnému a přikazuje projednání a rozhodnutí téže věci jinému